

havnst Sogneskab, efter denne Lov ved Vacance indbrages i Lønningsfonden; anvendes et tilsvarende Beløb til Løn for det samme eller, efter Kongens Bestemmelse, andre geistlige Embeder i Kjøbenhavn; og det samme Beløb vedtoges med 37 Stemmer mod 1.

Formanden: Jeg skal derefter sætte det næste Afsnit under Forhandling, der omfatter Lovudkastets § 9 med de dertil stillede Forslag; og jeg skal give Ordet til den ærede Ordfører.

Borgen: Maahte jeg bede om Ordet for at gjøre en kort Bemærkning angaaende Afstemningen?

Formanden: Er det med Hensyn til det Afsnit, der nu er sat under Forhandling?

Borgen: Ja, jeg vilde blot bemærke, at det Endringsforslag, der er opført under Nr. 57, tage Forslagsstillerne tilbage; da det er stillet under Forudsætninger, som nu ikke længere ere tilstede.

Formanden: Ja, dette Forslag gaaer jo ud paa, at Paragraphen skal udgaae, og vil altsaa kunne slydestgjøres ved, at man stemmer imod Paragraphen; men jeg skal dog ikke undlade at spørge, om Nogen optager Forslaget. Da det ikke optages, er det bortfaldet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig korteligen at motivere de til § 9 stillede Endringsforslag, forsaavidt jeg har taget Deel i at stille dem. Det første af disse er det, der er opført under Nr. 49. Det er jo en Selvfølge, at da det ved en nylig foregaaet Afstemning er vedtaget, at § 7 skal udgaae, maa det Underendringsforslag, der er stillet under Nr. 48, ansees for at være ligefrem vedtaget, saa at jeg taler om Forslaget under Nr. 49 med denne Forudsætning for Die. Det Forslag altsaa, der af 6 Medlemmer af Udvalget er stillet under Nr. 49, gaaer ud paa at forandre de to første Punktummer af Udkastets § 9. Det første Punktum indeholdt, at Bestemmelserne i

§ 2 — og i § 7 — skulde bringes til Udførelse efterhaanden, som Lønningsfonden ved indtrædende Vacancer maatte faae de dertil fornødne Midler, og at det Nærmeré i saa Henseende skulde fastsættes gjennem de aarlige Finantslove. En saadan nærmere Fastsættelse gjennem de aarlige Finantslove have vi ikke anseet enten for nødvendig eller paa nogen Maade for hensigtsmæssig. Vi troe, at denne Lov maa betragtes som enhver anden Lov, som en endelig Lov, hvis Resultat har at gaae over i Finantsloven. Forsaavidt der er enkelte Summer, der ikke ere ansatte til et ganske fast Beløb, er der dog i Loven fastsat et Beløb til Provstier. Forsaavidt Nogen skulde troe, at om der end ikke i Finantsloven kan være Tale om nogen Fastsættelse, maa der dog blive Tale om en Udbetalingsordre, da vil dette Spørgsmaal jo komme frem ved Forslagene under Nr. 51 og 52. Men hvad angaaer det andet Punktum i Udkastets § 9, da gaaer det ud paa, at medens de Embeder, der blive vacante, strax skulde indtræde i den for dem ved Loven bestemte Lønning — og det er ogsaa anseet for en Selvfølge — saa skulde indtil tre Tjeredele af det Beløb, der efter Fradrag af det fastsatte Tilskud til Embedet bleve tilovers, kunne anvendes til Forbedring af mindre Embeder, hvis Nettoindtægter ikke udgjøre deres Normalsum, hvilket naturligviis vil sige at forbedre dem i deres interimistiske uværende Stillning, da de ikke uden at blive vacante kunne komme fuldstændigt ind under Loven. En saadan Forbedring af Embederne, før de virkelig komme ind under Loven, have vi ikke anseet for at være hensigtsmæssig, naaget vi gjerne kunne unde de enkelte Embedsmænd en saadan Forret. For det Første hade nemlig disse Embedsmænd enkeltviis ikke noget Krav paa, at Embedet for dem skal blive anderledes, end det var; da de overtog det, og dernæst vil Forbedringen for dem ikke paa nogen Maade kunne blive det, som det egentlig skulde være, da de ikke kunne faae Alderstillaag. For at opnaae disse, maa Embedsmændene alligevel forflyttes. Forbedringen vilde altsaa, da den ikke kunde tage Hensyn til Alderstillaagene, blive overordentlig indskrænket for de fleste Kald, og der vilde ogsaa derved fremkomme en midler-